

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 260/2014
04.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Браниславе Апостоловић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву Б.В. из К., поднетом преко пуномоћника Р.Д., адвоката из Ж., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда I-12 У 1479/14 од 10.07.2014. године, са Министарством унутрашњих послова Републике Србије, Дирекцијом полиције, Полицијском управом у Пожаревцу, као противном странком, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.03.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба подносиоца захтева, поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Полицијске управе у Пожаревцу број 18-5/11-1 од 11.12.2013. године, којим је утврђено да тужиоцу престаје радни однос са 02.09.2011. године због потпуног губитка радне способности, као и да даном престанка радног односа тужилац губи звање.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због битне повреде одредаба закона и повреде правила поступка, подносилац истиче да је претходно донето решење туженог органа од 12.09.2011. године поништено пресудом Управног суда У 16444/12 од 17.10.2013. године. Доносећи ново решење дана 11.12.2013. године тужени орган није поступио по налозима из пресуде Управног суда од 17.10.2013. године. Сматра да је радни однос могао да му престане само на основу правноснажног решења о признавању права на пензију, а не на основу решења којим му је утврђен губитак радне способности. Наводи да му је доношењем оспореног решења ускраћено право на годишњи одмор за 2011. годину, као и на исплату разлике у плати. Предлаже да суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине и обавезе тужени орган

да му надокнади трошкове поступка у износу од 60.000,00 динара на име састава захтева и износ плаћених такса.

Противна странка, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, је доставило списе предмета управног органа, али не и одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је тужени орган оценио да тужиоцу престаје радни однос са 02.09.2011. године, из разлога што је правноснажним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Пожаревац од 28.10.2011. године тужиоцу утврђено право на инвалидску пензију почев од 03.09.2011. године, дан након наступања правноснажности решења тог органа од 12.08.2011. године, којим је тужиоцу утврђен потпуни губитак радне способности.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да побијаном пресудом није повређен закон на штету подносиоца захтева. Ово стога, што је правноснажним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Пожаревац од 28.10.2011. године тужиоцу утврђено право на инвалидску пензију почев од 03.09.2011. године, што представља дан након наступања правноснажности решења тог органа од 12.08.2011. године, којим је тужиоцу утврђен потпуни губитак радне способности. У противном би дошло до преклапања статуса тужиоца као запосленог код туженог органа и статуса инвалидског пензионера, што би било у супротности са одредбом члана 14. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ бр. 34/03...101/10).

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу да доведу до другачије одлуке суда у погледу законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Врховни касациони суд је, обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11....74/13), који закон се на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом сходно примењује, сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 04.03.2015. године, Узп 260/2014

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.